

# Geschiedenis

## Sint Simon van de Olijven

Sint Simon van de Olijven (Aramees: *Mor Shemun d'Zayte*) werd geboren in het jaar 654 in Habsenas (Habsus), een dorp in de regio Tur Abdin in het zuidoosten van het huidige Turkije. Zijn ouders, Mundar en zijn vrouw, stonden bekend als vrome en gerespecteerde mensen. Al op jonge leeftijd viel Mor Shemun op door zijn intelligentie, leergierigheid en rustige karakter.

Rond zijn tiende levensjaar vertrouwden zijn ouders hem toe aan het klooster van Mor Shemun van Qartmin, tegenwoordig bekend als het klooster van Mor Gabriël. In die tijd was het gebruikelijk dat jongens uit christelijke families hun opleiding ontvingen in een klooster. Daar leerde hij lezen, schrijven, bidden en de heilige geschriften bestuderen. Hij groeide op in een omgeving van gebed, studie en dienstbaarheid en werd al snel gezien als een voorbeeld voor zijn medebroeders.



Door zijn wijsheid, nederigheid en toewijding aan God ontwikkelde hij zich tot monnik, leraar, bestuurder van het klooster en uiteindelijk bisschop van Harran. Gedurende zijn leven zette Mor Shemun zich in voor onderwijs, armenzorg en de opbouw van de kerk. Hij stichtte en ondersteunde kerken, kloosters en scholen en stond bekend om zijn zorg voor armen, zieken, reizigers en andere mensen in nood. Zijn wijsheid en rechtvaardigheid maakten hem geliefd bij velen.

Een belangrijk moment in zijn leven vond plaats toen zijn geestelijke zoon David een verborgen schat ontdekte. Mor Shemun gebruikte deze rijkdom niet voor zichzelf, maar voor de ondersteuning van armen, kerken en kloosters. Dankzij deze middelen kon hij landerijen, wijngaarden, olijfgaarden en andere bezittingen verwerven waarvan de opbrengsten volledig ten goede kwamen aan de kerk en de armenzorg.

De bijnaam "d'Zayte" – letterlijk "van de olijven" – kreeg hij vanwege zijn bijzondere inzet voor de aanleg van olijfgaarden. Een van zijn meest opmerkelijke initiatieven was het planten van 12.000 olijfbomen, waarmee hij op duurzame wijze de voorziening van olijfolie voor kerken en kloosters in heel Tur Abdin veiligstelde. De opbrengsten werden gebruikt voor de ondersteuning van de kerk en voor liefdadigheidswerk.

Mor Shemun stond niet alleen bekend om zijn geloof, maar ook om zijn openheid naar mensen van andere achtergronden en geloofsovertuigingen. Dankzij zijn goede betrekkingen met de islamitische gouverneur van Nisibis wist hij meerdere kerken in de stad te restaureren. Zijn betrokkenheid reikte echter verder dan de eigen geloofsgemeenschap: hij liet ook een moskee en een school bouwen ten dienste van de islamitische inwoners van de stad. Daarmee gaf hij blijk van zijn streven naar respect, vrede en saamhorigheid.

Daarnaast hechte hij groot belang aan onderwijs en het behoud van kennis. Hij stimuleerde het overschrijven van handschriften en bouwde een aanzienlijke bibliotheek op. Bij zijn overlijden bestond deze verzameling uit maar liefst 180 manuscripten, waarmee hij een belangrijke bijdrage leverde aan het behoud van het Syrisch-Orthodoxe erfgoed. Ook nam hij deel aan belangrijke synodes en kerkelijke bijeenkomsten, waar zijn wijsheid en ervaring breed werden gewaardeerd.

Aan Mor Shemun worden bovendien verschillende wonderbaarlijke genezingen toegeschreven. Deze verhalen hebben door de eeuwen heen bijgedragen aan zijn verering als heilige en getuigen van de bijzondere plaats die hij inneemt binnen de Syrisch-Orthodoxe traditie.

Op 1 juni 734 overleed Mor Shemun in het klooster van Mor Gabriël. Volgens de overlevering kwamen bisschoppen, priesters, monniken en duizenden gelovigen uit Tur Abdin, Harran en vele andere plaatsen bijeen om afscheid van hem te nemen. Hij werd begraven in de kerk van het klooster van Mor Gabriël, waar zijn nagedachtenis eeuwenlang werd geëerd.

Zijn nalatenschap leeft voort binnen de Syrisch-Orthodoxe Kerk en onder gelovigen wereldwijd. Tot op de dag van vandaag wordt hij vereerd als een voorbeeld van geloof, dienstbaarheid, wijsheid en naastenliefde.

Met de naam van onze kerk eren wij zijn leven, zijn geloof en zijn blijvende betekenis voor de Syrisch-Orthodoxe gemeenschap.

Zijn nagedachtenis (*Duchrono*) wordt jaarlijks herdacht op 1 juni, een dag waarop zijn leven en werk met eerbied worden gevierd binnen de Syrisch-Orthodoxe traditie.